

també els vaixells, que és un element fonamental en esta tasca. I ja s'ha renovat el 50% de la flota, amb una inversió de 120 milions d'euros. Hi ha ajudes a les confraries, que augmenten any rere any. I també hi ha altres qüestions importants com, per exemple, estem treballant per a fer una marca de qualitat a la Comunitat Valenciana, "peix fresc de la Comunitat Valenciana". Tant de bo pugua estar en marxa abans que acabe este any. I a més, també amb ells estem treballant, per exemple, a través dels recursos econòmics per a les parades biològiques, que és la comunitat autònoma que més diners destina per ajudar a les parades biològiques de la pesca, ací, a la Comunitat Valenciana, o també la realització d'esculls artificials perquè es tinga eixa possibilitat de reequilibrar la sobreexplotació pesquera.

Tots els sectors productius de la Comunitat Valenciana són importants, tots per a la Comunitat Valenciana, tots per al Govern Valencià. Per tant, estar prop d'ells, independentment de la quantitat que significa en el producte interior brut, és un element fonamental de consideració i responsabilitat de la Generalitat. El treball constant, el diàleg constant en ells, assumir els seus reptes i els seus problemes és una qüestió també prioritària per al Govern de la Generalitat.

Per a nosaltres, per tant, no és una qüestió nova estar al costat dels pescadors, s'està treballant ja des de fa molts anys. De fet, per exemple, s'ha signat en l'oficina de la Comunitat Valenciana a Brussel·les una presència més intensa per a defensar els nostres interessos en decisions que corresponen ja a la instància europea i en tot allò que signifiqui modernitzar este sector estarem sempre al costat d'ells. Crec que el diàleg i estar prop dels problemes és la millor manera de resoldre els problemes en este cas d'un sector productiu com és el de la pesca. I no el que escoltem de vegades per part, com hem escoltat estos dies, del govern socialista, d'una certa displicència respecte a qüestions tan importants.

Per als pescadors de la Comunitat Valenciana el preu del gasoil és una qüestió prou important, i també altres qüestions. I sempre tindran la proximitat, la mà estesa del govern valencià, de la Generalitat Valenciana.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Per a formular la segona pregunta, té la paraula l'il·lustre síndic, senyor Pla, del Grup Parlamentari Socialista.

Senyor Pla, té la paraula.

El senyor Pla i Durà:

Senyor president.

Quina valoració fa el senyor president sobre el desenvolupament del Pla valencià de la immigració?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Pla.

Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Realment molt bo. Primer, perquè hi ha un pla. Després, perquè hi ha dotació econòmica per a fer possible el desenvolupament d'eixa pla. I, en tercer lloc, perquè a més esta

comunitat és una comunitat en estos moments de màxim nivell, acollidora de persones que vénen de fora. Per tant, independentment de la qüestió concreta que també hem de tindre tots a la Comunitat Valenciana, la garantia que esta comunitat està donant possibilitats a moltíssima gent que veu a la Comunitat Valenciana el seu futur garantit.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Pla, té la paraula.

El senyor Pla i Durà:

Sí. Gràcies, senyor president.

Com no podia... (*Pausa*)

El senyor president:

¿Qué ocurre?

El senyor Pla i Durà:

Com era d'esperar, senyor president, una vegada més posa les coses de color de rosa quan li convé, en este cas també. I és veritat que hi ha un pla. Però cal recordar a esta cambra que eixe pla s'ha aprovat dos anys després que fóra president i quasi tres anys i mig després que l'anunciara el senyor Zaplana.

Posa les coses de color de rosa o culpa el govern socialista i Zapatero. Encara no ho ha fet avui, però supose que ho farà després. De color de rosa. Doncs altres comunitats autònomes estan prou millor que nosaltres en este sentit. Perquè el pla que vosté ha dit que tenim el tenen abans puc dir-li exemples de comunitats que són receptores de gent que ve de fora a treballar, com Catalunya, com Múrcia, com Andalusia, com el propi Madrid, que ja porten en alguns casos dos i tres plans avaluats de manera corresponent i de manera adequada. Vosté està en el primer. Perquè ha passat dos anys fora de la realitat, de la situació que vivim.

Zapatero té la culpa, segur, en el tema d'immigració, i en el tema dels diners i en el tema del que faça falta.

Mire, en estos anys, efectivament, la comunitat ha rebut 700.000 persones més. Vosté fa referència permanentment a esta dada, que és molt important, perquè significa que esta comunitat té capacitat per a portar gent ací. L'altre dia ho va fer en el debat de l'estat de les autonomies. Vosté oblida, i jo no crec que eixos 700.000 hagen vingut en l'any i mig que està Zapatero governant, crec que no. Estan des de l'any 99, que és quan es va fer el tall per al sistema de finançament que avui rebem. En eixe període de temps ha governat el PP, va governar el PP i el senyor Aznar. I sap el que destinava el senyor Aznar i el govern del PP a donar suport a les comunitats autònomes per a facilitar la integració dels immigrants? Li ho dic, si no ho sap? 8 milions d'euros per a tota Espanya, per a tota Espanya. I eixos 700.000 estaven ací, evidentment, en casos... irregulars en molts casos.

El govern d'Espanya actual, el govern d'Espanya ha propiciat que eixos que estaven ací, a qui els donàvem educació, a la gent que li donàvem sanitat, i la teníem com ens correspon a qualsevol persona, a eixa gent se'ls ha regularitzat en aquells casos que s'ha demostrat que estaven treballant, i per tant, ha contribuït a millorar la capacitat de reacció i la capacitat de finançament.

Però a més ha establert per primera vegada en la història un fons de cooperació amb les comunitats autònomes per a l'atenció dels immigrants, per a la inserció dels immigrants. I sap vosté, que el va signar el conveni, el que ens donen a nosaltres: 14 milions d'euros posa el govern d'Espanya per a facilitar eixa inserció dels immigrants, i 4 la Generalitat. És poc? Doncs a la millor és poc. Però, evidentment, comparat amb el que govern d'Aznar donava a esta comunitat per a eixe mateix tema, jo crec que és molt. 14 milions d'euros i 4. És el que ha posat vosté en els pressupostos per a l'any que ve, per a eixe pla que diu que ha aprovat i que està ben dotat econòmicament. És el que ha posat.

Jo no sé si serà per les baralles i les lluites que tenen vostés. Confie que no siga així. Confie que no siga perquè la senyora De Miguel siga la consellera de Benestar Social. Confie que no. Perquè, evidentment, seria molt greu que així fóra.

És evident, és evident, senyor Camps, que és molt més fàcil parlar en una tribuna en el Senat, emparant-se i posant-se damunt el que és la llanda en el pit per a defensar el patriotisme i la reivindicació valenciana, que donar la cara i defensar eixos interessos de la comunitat en un fòrum comú.

Vosté ha renunciat a això també. Vosté ha renunciat a assegurar's en un espai comú amb el govern d'Espanya i les comunitats autònomes per a parlar d'immigració, i per a dir què és el que pensem que seria bo per a esta comunitat, per a reforçar les nostres polítiques d'integració.

Vosté ha renunciat a això. Vosté preferix pegar un míting en el Senat i dir-li al president que no parla d'immigració. Però no dona la cara. No dona la cara, i evidentment denota falta de valentia política, com denota falta de valentia política quan molts responsables del seu partit i en concret un, el seu padri de Castelló, vol utilitzar també el cens d'immigrants per a mantindre clarament la situació de domini polític a Castelló. *(Aplaudiments)* També.

No li he escoltat dir res d'això. I mire, acabe. En esta comunitat els valencians i valencianes hui veuen que n'hi ha una situació de dificultat perquè molts valencians i valencianes estan perdent les ajudes per a menjador, per a transport, per a llibres, perquè n'hi ha persones que venen de fora que tenen menys recursos.

I això passa perquè vosté no està posant diners suficients per a fer possible que no es disminuïsquen les ajudes, que no es perden les ajudes per als valencians i valencianes que les necessiten. Troben adversaris ja als immigrants, i això no és una política que esta comunitat es merezca.

Vosté deu comprometre's hui ací posant la mateixa quantitat, 14 milions d'euros, la Generalitat Valenciana, prioritant la integració dels immigrants, per a fer possible que molts valencians i valencianes no veguen en els immigrants, en les persones que venen de fora, adversaris. No veguen persones que els lleuen serveis que tenien fins ara.

Diga si està disposat a posar els mateixos 14 milions d'euros que posa el govern d'Espanya...

El senyor president:

Señor Pla...

El senyor Pla i Durà:

...per a facilitar eixes ajudes als valencians i valencianes...

El senyor president:

...Señor Pla...

El senyor Pla i Durà:

...que les perden com a conseqüència del recolzament als immigrants.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Pla.

Senyor president, té la paraula.

El senyor president del Consell:

Muchas gracias, señor presidente.

Señorías.

Señor Pla. No sólo esta mañana ha venido sin corbata, sino que nos acaba de soltar una soflama xenófoba. Me he quedado impresionado, me he quedado impresionado. *(Remors)* Me he quedado realmente impresionado, porque lo que acaba de decir es muy grave, señor Pla, muy grave. Decir que la Comunidad Valenciana no está dando empleo, no está dando vivienda, no está dando educación y no está dando sanidad a las personas que vienen de fuera, es muy grave.

No solo el señor Pla ha venido sin corbata esta mañana, sino que acaba en esta cámara de realizar la primera soflama xenófoba que he escuchado yo en toda esta legislatura. *(Remors)* Eso es gravísimo. Eso es gravísimo, señor Pla. *(El senyor president colpeja amb la maceta)* Y exactamente no sé a qué responde esta actitud de irresponsabilidad, de poca altura política, y de dejar de lado lo que es la mano tendida constante para trabajar en conjunto por una de las cuestiones más importantes que tiene la Comunidad Valenciana por delante. Como hemos hecho con el gobierno de España y con la UGT y con Comisiones Obreras y con Eifor y con la Cruz Roja y con Acción contra el Paro y con la Asociación Valenciana de Caridad y con la Casa Grande y con el Proyecto Vivir y con AVA-Asaja y Unió-COAG, y con las cámaras de comercio y con la Cierval y con la Federación Valenciana de Municipios y Provincias y con Alicante Acoge y con Cáritas Diocesanas y con Ceim. Con todos ellos, toda la sociedad valenciana trabajando para la inmigración *(Aplaudiments)* para la inserción de las personas que vienen de fuera. Y usted, un discurso xenófobo esta mañana en esta cámara. Y esa es una gran irresponsabilidad por parte del señor Pla.

El mayor esfuerzo que está haciendo el Gobierno Valenciano es inmigración. Más de 600 millones de euros en sanidad, en educación, en vivienda y en políticas activas. Eso es lo que está haciendo el gobierno de la Generalitat. *(Remors)* Y más le diré. *(El senyor president colpeja amb la maceta)* Y más le diré. Podríamos incluso ir *(remors)* podríamos incluso ir, área por área, sector por sector. ¿Sabe usted que podía haber venido esta mañana con algún dato? Con algo leído, señor Pla. Porque lo que tendría que leer son cosas que realmente sean interesantes, y no otras que cree usted que le van a dar la victoria, que nunca se la darán, señor Pla. Lo que tendría que hacer es leer los datos que realmente valen la pena para el futuro de la Comunidad Valenciana.

¿Sabe cuántos alumnos hay extranjeros en la Comunidad Valenciana en estos momentos? *(Remors)* ¿Sabe cuántos? *(Remors)* ¿Sabe cuántos alumnos hay? ¿Sabe el señor Pla, *(el senyor president colpeja amb la maceta)* sabe el señor Pla cuántos alumnos extranjeros hay estudiando en las aulas de la Comunidad Valenciana? ¿Lo

sabe? (*Remors*) ¿Lo sabe el señor Pla? El señor Pla no sabe de esto ni de nada; 61.143 alumnos (*Aplaudiments*)

¿Sabe el señor Pla cuánto se ha aumentado la plantilla (*el senyor president colpeja amb la maceta*) de docentes en la Comunidad Valenciana para atender a los hijos de los inmigrantes? (*Remors*) ¿Lo sabe el señor Pla? ¿Cuántos? (*Remors*)

El senyor president:

Señor Such...

El senyor president del Consell:

...¿Cuántos?...

El senyor president:

Señor Such...

El senyor president del Consell:

¿Lo sabe, señor Pla? No lo sabe y es que ni le interesa, señor Pla. (*Remors*)

El senyor president:

Señor Such...

El senyor president del Consell:

Es que no le interesa. Este es el drama. (*Remors*) La ignorancia, la ignorancia, (*Remors*) es el primer paso...

El senyor president:

Señores...

El senyor president del Consell:

...para la xenofobia. Tenemos que saber la realidad de las cosas. La ignorancia. Y esa ignorancia es una ignorancia irresponsable y gravísima. Son 3.000 los profesores que en estos momentos ha (*Remors*) aumentado la plantilla de la Generalitat Valenciana (*Aplaudiments*) para la población inmigrante.

¿Sabe cuántos profesores ha aumentado la plantilla para programas de compensación educativa para una mejor integración? ¿Lo sabe, señor Pla? También ignora este dato, ignora un dato fundamental para saber el esfuerzo que está haciendo este gobierno, para integrar e insertar a las personas que vienen de fuera en nuestra sociedad a través del sistema educativo, 458 docentes. ¿Sabe usted cuánto ha invertido sanidad para atender a la población inmigrante? ¿Sabe cuánto? (*Remors*) ¿Sabe cuánto dinero, señor Pla? 312 millones de euros...

El senyor president:

Señora Llinares...

El senyor president del Consell:

...¿Sabe cuántos extranjeros...

El senyor president:

Señora Llinares... (*Aplaudiments*)

El senyor president del Consell:

...señor Pla... ¿Sabe cuántos extranjeros, señor Pla, son atendidos en estos momentos en el sistema público de salud, público, gratuito y universal? 373.000 personas de fuera. ¿Sabe cuántas tarjetas solidarias, señor Pla, hay en estos momentos en la Comunidad Valenciana, que permite que las personas que no tienen trabajo y que han venido de fuera puedan tener las mismas atenciones sanitarias... (*Remors*)

El senyor president:

Señora Llinares... (*Remors*)

El senyor president del Consell:

...que los ciudadanos de la Comunidad Valenciana? (*Remors*)

El senyor president:

Señora Espí... (*Remors*)

El senyor president del Consell:

...¿Lo sabe, señor Pla? (*Remors*) 121.000 tarjetas solidarias. ¿Sabe cuánto (*Remors*) dinero invierte la Generalitat Valenciana para formación laboral de extranjeros, atención de menores extranjeros y vivienda? 59 millones de euros. ¿Sabe usted, señor Pla, cuántos cursos de inserción laboral para inmigrantes pone en marcha el Servef? 147 cursos. ¿Sabe, señor Pla, cuántas mujeres inmigrantes han sido atendidas en los centros de mujer 24 horas? ¿Sabe cuántos, señor Pla? No le interesa, no le interesan...

El senyor president:

Señor presidente, cuando pueda...

El senyor president del Consell:

...ignorancia. Ignorancia, que eso sí que es el primer paso de la xenofobia. Este gobierno seguirá atendiendo a las personas que vienen de fuera con la misma calidad humana, con la misma cercanía humana que cualquier ciudadano de la Comunidad Valenciana...

El senyor president:

Muchas gracias, señor presidente...

El senyor president del Consell:

...son 2.600 mujeres ya las atendidas por los centros de mujer de 24 horas.

Señor Pla, cuando hablemos de inmigración, hablemos con seriedad, porque la inmigración es uno de los grandes retos que tiene la Comunidad Valenciana...

El senyor president:

Señor presidente...

El senyor president del Consell:

...No se puede venir aquí para despacharse un discurso sin corbata y sin datos. Para hablar de inmigración,

entre otros casos (*Remors. Aplaudiments*) entre otros casos porque estamos hablando de una cuestión fundamental...

El senyor president:

Señor presidente...

El senyor president del Consell:

Muchas gracias. (*Remors. Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor presidente. (*Remors*)

Señores síndicos, señor presidente. Yo les ruego que se ajusten al tiempo porque si no, es difícil mantener un orden. Como también ruego que la sensibilidad ante las palabras de quien está en la tribuna, por parte de los grupos contrarios u opositores, sea la correcta. Es decir, cada uno desde la tribuna puede componer su discurso como estime oportuno, y eso no quiere decir que los demás puedan contestar. (*Remors*) Además, yo creo que es importante que haya respeto, que haya respeto. Por favor. (*Remors*)

¿Qué ocurre, señor Pla? ¿Qué ocurre?

El senyor Pla i Durà:

Quería manifestar que uno puede ser ignorante, como me ha dicho el señor presidente. (*Remors*) Pero... (*Remors*) No, por alusiones personales muy graves. Es decir, a mí no...

El senyor president:

Señor Pla, por favor...

El senyor Pla i Durà:

...no me puede llamar el presidente de la Generalitat xenófobo...

El senyor president:

Señor Pla, señor Pla...

El senyor Pla i Durà:

...Y le pido que rectifique esa afirmación...

El senyor president:

Señor Pla...

El senyor Pla i Durà:

...porque no es propia de un presidente de la Generalitat Valenciana. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Señor Pla. Señor Pla, si entramos en el debate de las sensibilidades, de las interpretaciones de cada uno a las palabras (*Remors*) que cada uno dice... (*Se sent la veu del senyor Such Botella: "...president, eh? O siga, que a un li diguen xenòfob, racista, això és molt greu, això és molt greu"...*)

Señor Such. Señor Such (*Se sent la veu del senyor Such Botella: "Se n'ha passat de rosca"*) Señor Such. (*Se sent la veu del senyor Such Botella: "...Se n'ha passat de rosca, però ben passat, ben passat..."*) (*Remors*) Por favor... (*Remors*)

El senyor Pla i Durà:

Señor presidente, (*Remors*) señor presidente. Más allá de sensibilidades o no que...

El senyor president:

Señor Pla, no tiene uso de la palabra...

El senyor Pla i Durà:

...el presidente no puede acusar...

El senyor president:

...Señor Pla... (*Remors*) Señor Pla, no tiene uso de la palabra. (*Remors*)

¿Qué ocurre, señor Castellano? (*Remors*) ¿Qué ocurre, señor Castellano?

El senyor Castellano Gómez:

Señor presidente, por una cuestión de orden.

En primer lugar, porque reglamentariamente el señor Pla no tenía el uso de la palabra. Y en segundo lugar, (*Remors*) en segundo lugar... (*Remors*)

El senyor president:

Señor Castellano, por favor...

El senyor Castellano Gómez:

Una cuestión de orden...

El senyor president:

...Eso lo dice el presidente, no lo tiene usted que decir.

El senyor Castellano Gómez:

Y en segundo lugar, porque yo creía que el señor Pla iba a pedir la palabra para pedir disculpas de que los diputados no han dejado hablar al presidente de la Generalitat...

El senyor president:

Señor Castellano. Señor Castellano...

El senyor Castellano Gómez:

...que es la primera regla de la...

El senyor president:

Señor Castellano...

El senyor Castellano Gómez:

...cortesía y de la educación parlamentaria... (*Remors*) que tiene que existir (*Remors*) Por tanto, que... (*Remors*)

El senyor president:

No tiene tampoco el uso de la palabra. (*Remors*)

Por favor, señor presidente, ¿deseaba utilizar la palabra? (*Remors*)

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Llevo dos años y medio soportando impertérrito insultos y descalificaciones a mi persona, a mi gobierno y a mi grupo parlamentario. Y no he dicho nunca nada, nunca nada. Si he herido la sensibilidad de alguien, lo siento, porque no era mi intención. Simplemente he querido decir que la ignorancia, como ustedes saben, y dicen los sociólogos más aventajados de todo el mundo, es el primer paso hacia cosas que nadie quiere que ocurran en ningún lugar.

Pero vuelvo a repetir. Llevo dos años y medio soportando todo tipo de insultos por parte de muchos diputados, y fundamentalmente del portavoz de la oposición, y jamás, jamás, me he quejado. Creo tanto en la libertad, tanto en la libertad que estoy dispuesto a seguir escuchando insultos, para que la gente pueda seguir diciendo desde la tribuna todo aquello que piensa, y que en mi comunidad nunca haya cortapisa alguna para reflexión política que cada uno quiera desarrollar. (*Remors. Aplaudiments*)

El senyor president:

Señores compañeros de Mesa, (*Remors*) se ha pedido una disculpa por parte del presidente, porque se han entendido (*Remors*) se han entendido... (*Remors*) Lo que ha habido, eso una aclaración por parte del presidente. Señores compañeros de Mesa, tranquilidad por favor. (*Remors*)

Correspon... Continuemos, por favor, correspon la pregunta formulada per l'il·lustríssim senyor síndic del Grup Parlamentari Entesa. El senyor Ribó té la paraula.

El senyor Ribó i Canut:

Bon dia.

Senyor Camps, m'ha agradat molt aquesta intervenció seua en defensa la llibertat aquí, en la trona, i jo volguera que la fera efectiva amb el nostre grup quan intentem parlar d'un tema que no se'ns deixa parlar, que és el cas del senyor Carlos Fabra. (*Rialles*) Dues vegades ja se'ns ha impedit per part del seu grup i de la majoria de les Corts parlar del cas Fabra. En el tema de Fabra no hi ha llibertat d'expressió en aquestes Corts. Jo li ho vull dir amb molta claredat, perquè ho hem viscut d'una manera...

El senyor president:

Por favor, señor Ribó, a la cuestión.

El senyor Ribó i Canut:

Sí, sí, a la qüestió, a la qüestió, vaig a la qüestió. La qüestió és que jo espere que això que ha dit vosté es complisca també en el cas del senyor Fabra.

Al que anàvem. Mire, jo li he volgut preguntar avui per l'Esfera Armilar, que vosté va plantejar com una oferta del Consell en el parc central de València. És un projecte amb un pressupost inicial d'uns 50 milions. Avui un diari ja em diu 60 milions d'euros. Al final, si passa, com passen amb moltes coses en aquest país, podria arribar fins a 250

milions, per exemple, com el Palau de les Arts. És un projecte recuperat que ha donat moltes voltes, per Madrid, per Sevilla, altres ubicacions en València, etcètera.

Mire vosté, l'estació ferroviària amb el parc central..., que esperem arribe algun dia, però segur que ja arribarà amb més retard que a qualsevol altra ciutat espanyola, gran ciutat espanyola. I això vuit anys després que governe el seu partit a Madrid, deu anys després que governe el seu partit en el País Valencià.

I, mire, nosaltres no volem fer la divisió fàcil i dir amb això es podrien fer tants centres de salut, tants instituts, etcètera. Però sí ens plantejem que una obra com estes, emblemàtica o faraònica, com vosté vulga, té uns costos considerables, i la fan en una de les zones de la ciutat de València amb més mancances de serveis públics. Li vaig a posar alguns exemples. Mancances en els centres d'ensenyament primari en els barris del costat, en Russafa, en els barracons del Santo Ángel, etcètera. Mancances en construccions d'institut de secundària, això ho coneixerà vosté bé, que va conèixer el mapa escolar. Mire, fa deu anys ja que els centres de secundària de Patraix i de Jesús estan en el mapa escolar i que encara dormen els somnis dels justos. Mancances en temes de salut, com demanen els centres d'especialitat. Mancances en gestió de residus. Si vosté agarra el tren i ve del nord, veurà com tot el parc central és un abocador incontrolat, entre altres coses per falta, per exemple d'ecoparcs.

No creu, senyor president, que abans de construir l'Esfera Armilar caldria complir amb les seues obligacions que li corresponen com a Consell? Per què no fan primer els deures? No creu que, a més, aquest projecte que ha donat moltes voltes, ha estat rebutjat moltes vegades per altres institucions, és una arquitectura complexa i, per tant, segur que serà molt costosa; és una estètica discutible i discutida per molta gent, hi ha molta gent que diu que és horrible, per dir-ho clarament, i que per al sùmmum s'ubica en una zona molt deficitària de zones verdes, menjant-se una part important de la mateixa. No creu que valdria la pena repensar-se ho?

El senyor president:

Moltes gràcies, enyor Ribó.
Senyor president.

El senyor president del Consell:

Muchas gracias, señor presidente.
Señorías.

Hay que hacerlo todo. Yo creo que en la Comunidad Valenciana todo marcha, todo es posible, todo objetivo ha hecho que esta comunidad sea una comunidad puntera y de vanguardia. Hace dos días he tenido la ocasión de participar en el debate de las comunidades autónomas en el seno del Senado de España. Y, la verdad, como presidente de la Generalitat Valenciana, independientemente de las cuestiones, de la dialéctica, del debate político, me sentía profundamente orgulloso, siendo consciente que represento una de las cuatro comunidades autónomas más importantes económicamente de nuestro país, donde más empleo se crea, donde hay más prosperidad. Somos una referencia a nivel nacional e internacional. De 17 comunidades autónomas que tiene España, ser el presidente de una de las cuatro grandes comunidades autónomas españolas me llena de orgullo, de legítimo orgullo, como presidente y como valenciano.